

عنوان مقاله:

تحلیل طرح واره های حجمی در سروده های نیما یوشیج

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات زبان فارسی (شقای دل سابق)، دوره 6، شماره 14 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

معصومه روحانی فرد - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد نکا، دانشگاه آزاد اسلامی، نکا، ایران (نویسنده مسئول).

فاطمه عباسی صاحبی - دکتری زبان و ادبیات فارسی، مدرس دانشگاه فرهنگیان، پردیس فاطمه زهرا ساری، ایران.

ربابه عباسی صاحبی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد نکا، دانشگاه آزاد اسلامی، نکا، ایران.

خلاصه مقاله:

زبان شناسی شناختی، رویکردی در مطالعه زبان است که به بررسی رابطه میان زبان انسان، ذهن او و تجارب اجتماعی و فیزیکی او می پردازد. در علوم شناختی برای توجیه مفهوم سازی استعاره از طرح واره ها استفاده می شود که غالباً تصویری اند؛ یعنی براساس مفاهیم بنیادین ذهن ما شکل می گیرند و برای توصیف موضوعات انتزاعی و اندیشیدن استفاده می شود. بر این اساس، انسان تجربیات خود را از جهان خارج به صورت مجموعه ای از ساخت های مفهومی و زبانی در ذهن انبار می کند و به خارج در قالب کلام و نوشتار تراوش می دهد. حال این پرسش پیش می آید که جهان ذهنی نیما چه تاثیری در شکل گیری طرح واره های تصویری حجمی در شعر او داشته است؟ به بیان دیگر، طرح واره های تصویری حجمی شعر نیما چه مبنا و منبعی دارند و از کجا سرچشمه می گیرند؟ پژوهش حاضر می کوشد، ضمن بررسی طرح واره های تصویری حجمی در شعر نیما، با رویکرد زبان شناسی شناختی و معناشناختی به عنوان زیرمجموعه آن، به این سوال پاسخ داده و با توجه به رویکرد مدنظر تصویری جامع از طرح واره های تصویری شعر نیما به دست دهد. تحقیق حاضر، پژوهشی نظری، توصیفی - تحلیلی است که بر پایه مطالعات کتابخانه ای انجام شده است. نتایج حاکی از آن است که نیما به دلیل نامساعد بودن شرایط و احوالش، خواستار رهایی و نجات یافتن از آن اوضاع بود که می تواند سرچشمه کاربرد طرح واره حجمی در اشعارش باشد.

کلمات کلیدی:

نیما یوشیج، زبان شناختی، معناشناختی، طرح واره حجمی، طرح واره های تصویری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1937048>

